

b) Ca substantive se întrebuintează cardinalele de la 19 înainte d. e. *Douăzeci de oameni etc. O mie de soldați etc.*

c) Câte odată numeralul se poate întrebuinta într'un mod eliptic, subînțelegându-se substantivele : ceas, an etc. d. e. *A bătut cinci (ceasuri).*

Cardinalele unul și doi sunt masculine. Cele d'ântăiu două cardinale precum și compusul lor amândoi au forme pentru amândouă genurile, d. e. *Unu, doi (m) Una sau o ,două (fem) amândoi, amândouă.*

Observare. Aceste numerele concoardă cu substantivul lor exprimat sau subînțeleș, în gen. numer. și cas, d. e. Două (femei) veniră. La câte ceasuri era? Era la două-spre-șee (nu la doi spre-șee). Douăzeci și unul de napoleonii. Douăzeci două de lire etc.

V E R B U L

Verbul se poate întrebuinta în propozițiune, când ca subiect când ca atribut, când ca un compliment oare care. d. e. *A înnota este folositor. Plăcerea de a învăța este mare. El e decis a muri. El vine plângend. Această apă este bună de băt.*

Când verbul se întrebuintează ca predicat, atunci stă în mod personal, iar când se întrebuintează ca atribut. sau ca compliment, atunci stă în mod nepersonal.

Verbul întrebuintat ca predicat concordă cu subiectul seu în număr și persoană. d. e. *Paserile cântă.*

a) Dacă însă subiectul este compus din mai multe subiecte simple, cari sânt de aceiași persoană, atunci verbul se pune în plural în persoana III. d. e. *Ioan, Teodor și Constan'in scriseră toată ziua.*

b) Dacă însă subiectul este de diferite persoane, atunci verbul se pune în plural de persoana I, când între subiecte este unul și de persoana I; iar când nu e, verbul se pune în plural de persoana II, d. e. *Eu, tu și amicii lui suntem mulțămii de tine. Tu și amicii tei puteți pleca.*

Observare. Despre felul verbelor, moduri și timpuri s'a vorbit în cât-va în partea etimologică. (Mai pe larg în cursul secundar.)